

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: KALMAR Berättat av: Fru Sofia Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

Ängö i äldre tid.	s. 1.
Julen.	s. 2.
Stjärngossar.	s. 3.
Nyår.	s. 4.
Tjugondagen.	s. 5.
Midsommar.	s. 6.
Majstången.	s. 7.
Majstång på Ängö under 1860-talet.	s. 8.
Fastlagen.	s. 9.
Vårfrudagen.	s. 9.
Marknader i Kalmar.	s. 10-14.
Rostad.	s. 15-17.

ACC. N:R.

M. 8089: 7

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: KALMAR Berättat av: Fru
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ängö i äldre tid.

-Vi hade ingen brygga mellan Kalmar och Ängö när jag var flicka.
Vi fick ro över med egna båtar, och de som inte hade egna båtar
fraktades över för några ören. De som skulle fara över nya infarts-
vägen fick betala 6 styver, d.v.s. 3 öre.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 8089:2.

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: KALMAR Berättat av: Fru Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

✓Julen.

-Vi hade inga julklappar i mitt hem. Det var mest fattigt folk som bodde på Ängö, men det var förnöjsamma människor, det vill jag säga med detsamma. Hade de två talgljus på bordet julafton, så var det storartat. Några julgranar förekom inte på Ängö. Inte heller hade vi någon halm på golvet, men det kunde dock hända att några pojkar gjorde det för oss flickor som voro yngre, men det var bara på skoj. Vi åt som det föll sig julafton, men för det mesta hade vi alltid fisk och grött. Någon skinka förekom aldrig. Det hade man inte råd med. Vi hade visserligen en liten gris, men den såldes. Vi födde upp den, det var allt. För att få litet kontanter att röra oss med. Men ungdomen hade likväl trevligt och glatt när det var julafton. Vi unga brukade lägga tillsammans en tolvskilling och så träffades vi gemensamt i en stuga, där vi kokte kaffe och dansade. Vi var i en stuga, och där betalade vi en tolvskilling, och det var storartat. Så gick julafton i glädje och uppsluppenhet. Hemma bryggde vi inte öl men vi bakade, och så tog vi med oss av bakverket till dessa små julaftonsfester. Vi hade egen stor ugn, så vi kunde baka $3\frac{1}{2}$ pund mjöl, av vilket blev 11 stora brödkakor. Vi bakade grovbröd, limpa, sött bröd. Mor brukade sikta ut litet, som hon kallade "sött" bröd. Limpan slog de tills den blev söt. Julbockar gick här också omkring, men eftersom vi inte fick några julklappar har jag inget minne av dem.

När vi gick till ottan, hade alla tänt ljus i fönstren. Det var så festligt. Vi gick redan kl. 5 på morgonen, för ottan började kl. 6/sex/. Vi brukade gå ifrån Domkyrkan till Slottet, där det var julotta kl. 7, så vi var på två olika ställen, men så var det ju bara jul en gång om året.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 8089:3.

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: KALMAR Berättat av: Fru Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

✓ Stjärngossar

förekom inte i min tid. Det är först på senare år, som det börjat komma i ropet. Det kunde hända att vi om jularna själva klädde ut oss för att gå omkring i stugorna och få litet godsaker, men då var vi bara klädda i "lump", och på armen hade vi en gammal korg. Vi tog gamla hattar och paltor som vi kunde få tag i. Vi gick vanligen vid trettonhelgen.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 8089:4

Landskap: Småland

Upptecknat av: Walter Welin

Härad:

Adress:

Söcken: KALMAR

Berättat av: Fru
Reimer

Uppteckningsår: 1941

Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVv Nyår.

-De sköt ut det gamla året, men då hade vi kanoner ute på Tjärhovet. De sköt 21 skott. Likaså sköt de vid kungens födelse- och namnsdag. Däremot satt vi inte uppe och vakade in det nya året. Det var jag inte med om. Vi var så strängt hållna av våra föräldrar, så vi far inte ute. De höll sig mest till kyrkan.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 8089:5.

Landskap: Småland

Upptecknat av: Walter Welin

Härad:

Adress:

Fru

Socken: KALMAR

Berättat av: Reimer

Uppteckningsår: 1941

Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tjugondagen

-De gick inte omkring och sopade med några kvastar här på Angö.
Det var jag inte med om, så det kan jag inte svara till.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 8089:6.

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress: Fru
Söcken: KALMAR Berättat av: Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

V Midsommar.

-Vi hade majstång här på Ängö. Den restes på midsommaraftron, och se'n dansade vi hela natten, men då var det inte värt att några stadsbor kom till Ängö. Men på middagen kom Kalmarborna/=på middagen midsommar-dagen/. Så var det i äldsta tid, men så småningom gick det därhän, att kalmarborna kom ut till oss redan på midsommaraftron. På 80-talet kom de redan på midsommaraftron, men på 50-60-talet, som jag mycket väl minns kom de aldrig förrän på midsommardagen. Det var så trevligt, när det var midsommar. Det var fest och gemyt. De gamla gubbar-na satt i gräset och singlade slant, och det var spel/=musik/ och dans överallt i varje krok. Jag minns mycket väl att det kunde hända att några kalmarbor kom ut till Ängö redan midsommaraftron, men då blev de utkörda. De gav sig i regel frivilligt iväg, ty de ville sällan slåss med Ängöpojkarna, som voro mycket fruktade. Vi här ute på Ängö kallade kalmarborna för "stadsrokar" ordet uttalas med o-ljud/. Inte heller var det värt att en flicka på Ängö tog en pojke från Kalmar. Då var Ängö för sig själv, och det rådde en viss rivalitet mellan de två. Majstången stod borta på slätten, och det var just dessa majstångar som blev en förmedlingslänk mellan Kalmar stad och det lilla idylliska Ängö, det vill jag gärna ha sagt. Midsommar på Ängö var nämligen något alldeles särskilt. Det var en händelse som kalmarborna uppskattade livligt. De längtade hit ut, därför att de trivdes här. Vi här ute på Ängö hade också gjort stora förberedelser för midsommarfirandet. Vi hade t.ex. samlät ä g g s k a l hela året, som vi nu färgade, och så hade vi gått till bleckslagarna och tiggat bleckstycken, som vi skulle ha som prydnader i stängen. Slutligen var vi i skogen och plockade lingonris.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M 8089:7

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: KALMAR Berättat av: Fru Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

✓ Majstången

hade tre rår, virade med lingonris. Och så hängde det fullt med blåklintskransar, och på var nopp hängde pioner och kulörta band. Banden fick vi av bokbindarna. Äggskalens bands i knippor och de skramlade liksom bleckstyckena. De hängde knippvis på råna. Tunnbanden kläddes med päpper och så var där svajband, som fladdrade för vinden. Flickorna hade ett farligt bestyr att klä stånden, men det rådde enighet på den tiden och inte heller ansåg sig någon för fin att delta i bestyren. Här var spelemän som spelade, och så gick en av oss omkring och tiggde pengar för dessa musikanter. Här var en gammal gubbe, som spelade fiol. Han hette Crisberg. Sedan stod majstången hela sommaren, så vi var där och dansade lördag och söndag, och då kom alltid den spelemannen ut och spelade för oss. Så kom det andra tider, det var i början av 80-talet. Kalmarborna började komma hit ut i stora skaror, och det var inte utan att en del av oss kände sig litet skygga och rädda för alla främlingar. Men majstången kläddes som vanligt. Såväl pojkar som flickor begav sig iväg ut till skogen för att plocka lingonris. Men det kunde ibland hända, att vi ville vara liksom för oss själva. Vi lade då samman pengar till kaffe, och så var vi hos en gammal gubbe och drack vårt kaffe i en lövberis. Det var enighet på den tiden.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

No. 8089:8.

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin

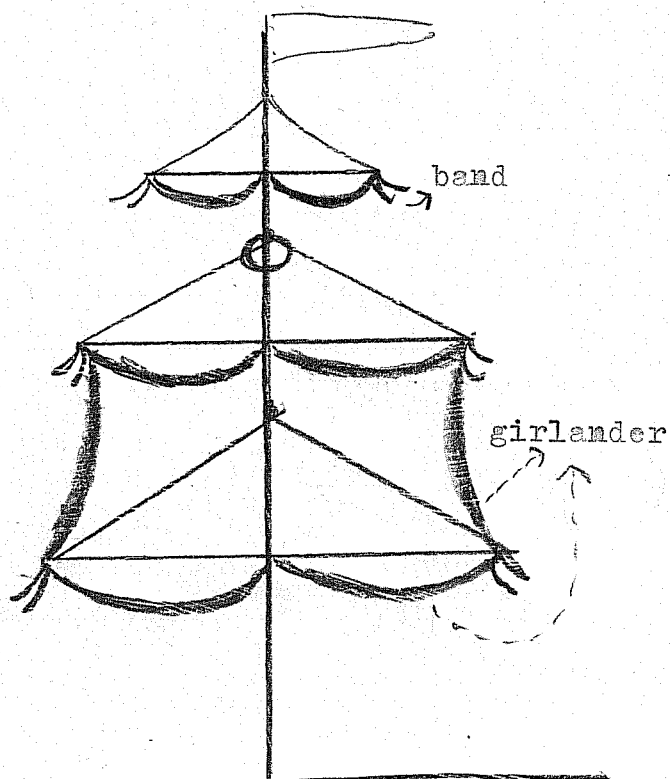
Härad: Adress:

Socken: KALMAR Berättat av: Fru Reimer

Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

MAJSTÄNG PÅ ÄNGO UNDER 1860-TALET.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 8089:9

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin

Härad: Adress:

Socken: KALMAR Berättat av: Fru Reimer

Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

✓ Fastlagen.

-Här ute på Ångö hade vi inte fastlagsbullar vid fastan men vi hade i stället kroppkakor.

✓ Vårfrudagen.

-Tranan bar inte ljus i säng. Det hörde jag ingenting om.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R.

M. 8089:10.

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: KALMAR Berättat av: Fru Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Marknader i Kalmar.

-När det var midsommar kom kalmarborna ut till oss på Ängö, men när det var marknad i Kalmar kom vi in till dem. Marknaderna i Kalmar förr i tiden var något helt annat än i vår usla tid. Då var det liv och rörelse på ett helt annat sätt. Under marknaderna hade framför allt Storgatan en alldeles särskild prägel. De bönder, som inte satte in sina hästar hos Hasselquist, Kallenbergs eller hos någon annan av stadens köpmän, placerade nämligen sina hästar just på Storgatan. Gatan var lika litet som någon annan av gatorna försedd med trottoar. Det enda ställe i sta'n där antydning till dylik fanns var gatbiten utanför Olsbonska huset. I stället fanns utanför köpmanshusen stolpar, antingen av trä eller av sten, mellan vilka järnkedjor voro sträckta. Ibland hade man i stället för kedjor järn- eller trästänger. Jag minns dem så väl från den tiden när jag var liten flicka, ty vi brukade alltid när vi kom till stan klättra upp på dem eller sätta oss och gunga i dem. Men de voro egentligen inte gjorda som leksaker åt oss barn, utan de voro avsedda för de bönder som kom till sta'n speciellt vid marknaderna. De band där sina hästar. De tjänade dock också andra ändamål. Här och där hade också en "kakkäring" slagit sig ned med sin korg eller sitt lilla salubord bakom dessa kedjor för att få sitta i lugn och ro. Innanför Olsbonska kättingen brukade inte mindre än tre stycken sådana där gummor sitta. Jag tycker att det var egendomligt, att de inte konkurrerade ihjäl varandra. Dylika gatumänglerskor brukade också sitta vid gathörnen. På så sätt hade de ju utsikt över två gator och kunde ropa an eventuella kunder. Jag minns t.ex. gamla "Knäck-Katarina" vid apotekshörnet. Vid Uddenbergs hörn satt "gamla Margareta", och vid

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 8089:11

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: KALMAR Berättat av: Fru Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lovéniska hörnet snett emot tronade "Elin".

Men som sagt utanför dessa kedjor och stänger hade bönderna tjudrat sina hästar vid sidan av åkdonen, vilka bildade en hel allé. Även på vanliga torgdagar brukade bönderna placera sina hästar på precis samma sätt, fast då var ju gatan förstas inte så överfylld som vi marknaderna. Att komma fram med skjuts kunde emellertid vara rätt så besvärligt. Landshövding Skjöldebrand brukade om somrarna varje söckendag kl. 12 åka i sin vagn efter trespann från residenset till Skällby, där han hade sitt sommarställe, och det var inte lätt för honom att lotsa sig igenom. Strax före 12-slaget brukade också en polis gå Storgatan framåt och se till att bönderna ställde sina hästar avsidet, så att den mäktige länsherren kunde komma fram. Vanligt folk fick lotsa sig fram bäst de kunde. Det var rätt lustigt att se vilken respekt bönderna hade för landshövdingen. Var det marknad, så kom polisen hojtande:

-Nu kommer landshövdingen! Landshövdingen!, ropade han.

Och bönderna fick bråttom att flytta sina hästar och vagnar. Några minuter senare kom landshövdingen åkande i sin vagn, och då stod bönderna beskedligt med mössan i hand och bockade för Skjöldebrand. Han åkte regelbundet, antingen det var marknad eller ej.

Hur Storgatan såg ut efter en marknad vill jag knappt tala om. Där låg stora kålblad, där låg gamla säckar, där låg massor med hästgödsel och mycket annat bråte. Därtill kom en annan sak, som nu är förbjuden. Alla slags husdjur tilläts gå omkring fritt i trafiken. Den nye stadsfiskalen Kindbom hotade visserligen med böter, men det hjälpte inte. Getter och får fick fritt springa omkring, och det hände ibland att getterna plundrade korgarna för kakgummorna. Magistraten hade stadgat, att gatan skulle sopas en

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R.

M. 8089:12.

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: KALMAR Berättat av: Fru Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gång om dagen under det att de andra mindre trafikerade gatorna bara skulle städas när det var onsdag och lördag. Men trots den dagliga sopningen på Storgatan var det nästan omöjligt att ta sig fram torrskodd i smörjan.

Av marknaderna var höstmarknaden den största. Större delen var förlagt till Stortorget. Midsommarmarknaden var visserligen betydligt brokigare, men höstmarknaden hade en mera allvarlig och "förnuftig" karaktär. Den ägde en genömgående allvarlig prägel. En stor vara på denna marknad/alltså höstmarknaden/ var lerkärlen och så alla r o t f r u k t e r n a : morötter, kålrötter, rödbetor, potatis o.s.v. På de vanliga veckotorgdagarna kunde sådana saker inte uppbringas för pengar och i grönsaksväg var surkål det enda som såldes. Alla inköp av rotfrukter och dylikt måste därför göras på oktobermarknaden, varefter man fick förvara de inköpta förråden bäst man kunde. Det gällde också att på höstmarknaden förse sig med kött och fläsk till insaltning för vintern. Detta var dock något som många hushåll inte behövde bekymra sig om, om man slaktade hemma och själv använde köttet. Som jag sa' nyss så hade vi visserligen gris där hemma, men den slaktades i oktober, och så tog far den med in till staden på oktobermarknaden och sålde den, så av det köttet fick vi inget smaka. Men det fanns ju å andra sidan också sådana som hade råd att slakta för egen räkning, både svin, får och nötkreatur. Under hela oktober hördes massor med tjut från grisar, som slaktades. Höstmarknaden hade också en avdelning förlagd till Tullslätten. Där ute hölls nämligen kreatursmarknaden, och den var oftast mycket livlig. Till Tullslätten ledde från Kvarnholmen två vägar. En ny inkörsväg hade blivit anlagd i mitten på 50-talet, skulle jag tro, och för denna anläggnings skull hade vallraserandet begynt.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 8089:13.

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress: Fru
Söcken: KALMAR Berättat av: Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bastionen Gustav Magnus/=Gustavus Magnus/ hade blivit genombruten. Nya infartsvägen var den enda, på vilken åkande kunde komma in på Kvarnholmen. De som kom måste till en man, som arrenderade rättigheten av staden, betala en bropeng på sex styver om de kom med två hästar, och fyra styver, om de bara kom åkande med en häst. Åt denna brovakt byggdes också ett lite skjul, som sedermera begagnades som likbod. Den gamla inkörsvägen begagnades bara av gående. Den gick ut från Högvakten, d.v.s. det massiva portvalvet i den fasta vall, som för- enade, ledde så rakt över Cellviken och nådde så fram till nya vägen. Där vägen nådde själva Tullslätten fanns ännu kvar en liten röd vaktstuga, varifrån den gamla tullbommen hade skötts. Här var nämligen förr en tullbom, som stängde vägen till sta'n för alla från bondvischan, som inte ville betala accisen. Det var också denna tull som gav slätten dess namn, "Tullslätten". Tullslätten utgjordes av en verklig ödemark. Där var fullt med gropar, och när det regnade bildades riktiga små sjöar. Slätten var också överväxt av vildtörne, tistel, malört, blåeld och allt möjligt annat ogräs. Under höstmarknaderna trampades större delen av denna växtlighet ned av kreaturen och människorna som kom och gick, men när våren kom var växtligheten lika rik igen. I väster och norr låg några hus, bl.a. två krogar, som säkert besöktes flitigt under marknadsdagarna. Här fanns också flera stycken väderkvarnar. Jag hörde mor berätta att innan jag föddes så stod i mitten på området, ungefär där folkskolehuset sedan lades, en spöpåle. Det var en några alnar hög påle, och i toppen hängde ett par handbojor. Vid denna påle ställdes förbrytarna, som måste sträcka upp sina händer i bojorna. Vid bestraffningen brukade de blotta ryggen men bröstet var betäckt med ett fårskinn, som fästes samman

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 8089:14

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress: Fru
Söcken: KALMAR Berättat av: Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Över skuldorna. Rackaren hette på den tiden Lövgren, och han kom i slutet av 50-talet till fattighuset men fortfor dock ännu i flera år att inneha sin "tjänst". Han brukade bara slå två slag med varje spö, sedan tog han ett nytt. Han hade sett många sådana där bestraffningar och berättade ofta om dem. Ännu i början av 50-talet var det vanligt att skolbarnen kommenderades ut för att åse dessa spöslitningar. De skulle tydligen ha en avskräckande inverkan på de små, men det var bara de fattigas barn som skulle avskräckas. De som gick i "storskolan" behövde inte gå dit. Men till all lycka avskaffades spöstraffet någon gång på femtiotalet/1855/. I samband med dessa otäcka spöslitningar erinrar jag mig en sägen som jag ofta hörde när jag var liten. På slutningen av vallen intill den gamla spöpålen fanns ett ställe där det växte de allra bästa jordgubbar/=smultron/ man kunde tänka sig. Vi brukade ofta plocka där. Folk sa' om denna plats att en gång hade en oskyldig blivit piskad ihjäl, och blodet som droppat från hans rygg hade runnit bort till vallslutningen och därför växte det så röda bär där om somrarna.

Sägen

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R.

M. 8089:15.

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: KAIMAR Berättat av: Fru Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Rostad.

-Alltifrån det Kvarnholmen började bebyggas var det vanligt att de förmögna borgarna skaffade sig sommarställen ute på Malmen. Ett sådant sommarställe var ursprungligen det en gång så populära Rostad. En apotekare hade skaffat sig det redan i början på 1800-talet, men så småningom blev det restaurang med Heinrich Witt som källarmästare. Rostad uppnådde en oerhört popularitet. Det blev för kalmarborna ungefär vad Djurgården är för stockholmarna. Det var det käraste ställe där de kunde tillbringa en ledig eftermiddag under den vackra årstiden. Det var inte bara ett ställe dit herrarna gick, även kvinnorna hade sitt tillhåll där. Mor talade mycket om Rostad. Hon berättade med värme och övertygelse om allt det goda hon upplevt där. Där fanns nöjen, som kunde tillfredsställa allas smak. I en konditoripaviljong serverades kaffe, the, glace, punsch och tårter och det fanns dessutom en källare med smårum i restaurangens nedre våning. Far brukade ibland gå dit och spela biljard. Övre våningen var någon sorts festsal, där större sällskap kunde samlas och äta sina sexor och tömma sina punschbuteljer. Dessa nöjen återkom nog betydligt oftare än i vår nyktra tid. Och ville man inte förtära någonting, var man lika välkommen för det. Man lustvandrade på gångarna och satt och njöt i bersåerna av musiken, som brukade spela om kvällarna. För barnen fanns också anordningar av olika slag. Man kunde åka karusell och gå på lina, och dessutom kunde de äldre skjuta till måls eller se sig mätta i tittskåp. I synnerhet under marknaderna ökades nöjena och attraktionerna. Då fanns ibland en extra fin karusell med lejon- och hästfigurer, som man fick rida på, men året om fanns en enklare karusell, som man kunde åka på. De verkliga glansåren

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 8089 : 16.

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: KAIMAR Berättat av: Fru
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De verkliga glansåren för Rostad hade infallit innan jag var född, redan på 1840-50-talen, men det måtte ha varit något alldeles enastående, ty det talades under hela min uppväxttid om dessa evenemang. Speciellt talade man om "Höökenbergen", som besökt staden. Det var en löjtnant Höökenberg, som haft något sorts nöjesfält e.d. I Rostadssalongens övre våning anordnades också konserter och varietéföreställningar. För att få komma in i Rostadsparken måste man betala entré för varje enstaka gång. Avgiften växlade för olika år och höjdes när det var något extra fint evenemang. Men vi barn förstod att bereda oss gratis tillträde. Från Sjöstedts trädgård gick det bra att ta sig över via ett plank. Ett annat sätt var också att krävla sig från det djupa dike, som gick längs gatan. Det var för resten inte bara barn, som skaffade sig entré på detta billiga sätt. Det hände också ibland att vuxna kröp inunder för att komma in och se på en varietéstjärna från Kungl. huvudstaden eller höra en sångare sjunga en operaaria. Säsongen började den 1 maj, och då samlades de äldre till sexa i övre våningen, och så gick sommaren med olika slags förströelser. I augusti kom illuminationerna och fyrverkerierna, och fram i oktober stängdes portarna till detta paradiset.

Rostad var emellertid inte enbart nöjeslokal. En apotekare Richter hade i parken anordnat "karlsbaderinrättning", där han i ett stånd lät servera karlsbadervatten. Rostad svingade sig snart upp och blev en omtyckt "brunn". Folk kom dit från andra trakter än Kalmar. Det lilla ståndet växte till en hel brunnssalong, där man tömde sina vattenglas. Även ett badhus byggdes, och det serverades olika slags bad. Gästerna roade sig med baler och tillställningar, och om somrarna företog man utfärder både till lands och till sjöss.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R.

Ma 8089:17

Landskap: Småland Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: KALMAR Berättat av: Fru Reimer
Uppteckningsår: 1941 Född år i Kalmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Man reste till Borgholm eller till Mannerskantz på Värnanäs. Brunnsgästerna bodde oftast inne i själva staden men de transporterades ut till "brunnen" på vurstar, vilka höll vid apotekshuset. Dessa brunnsvurstar var dock inte bara till för "badgästerna". Skulle man ut och roa sig, kunde man åka med. Men folk tröttnade rätt fort på dessa konstgjorda bad. De var inte i min tid, men det talades mycket om dessa glansdagar. Källarmästare Witt sålde slutligen sitt kära Rostad till en fröken Fryxell, som upprättade en flickskola där. Och så var det slut med det. Rostad var ett ställe som sammanförde alla kalmariter, oavsett kön, ålder och samhällsklass, blott de förstod att roa sig.

Skriv endast på denna sida!